

مقدمه شماره اول نشریه "دنیا" به قلم تقی ارانی

... هر قدر هم یک مشت افیونی یا کهنه پرست و مرده پرست فریاد کنند ما این اروپایی را نمی خواهیم، ما طرفدار سیر قهقراپی هستیم؛ تمدن قدیم هند و ایران مافوق تمدنها بود؛ برای ما صدای بلبل و بوی گل و آب رکن آباد، گلستان سعدی، خط نستعلیق، شفای ابوعلی سینا و مسافرت با کاروان و غیره مافوق درجات تمدن است؛ باز هم کنسرت‌های امثال بتهوون، عطر کارخانه کوتی، گلخانه های علمی، کتبی مانند رمارک، خط لاتین و ماشین تحریر، علوم و نظریات جدید مانند فرضیه نسبی، اسلوب دیالکتیک، بالاخره اتومبیل، رادیو، آئروپلان و غیره وارد این سرزمین شده تمام مقدسات آن را به پشت پنجره های موزه ها خواهد راند. اما تمدن اروپائی خود دچار بحران و تضادهاست. اصول مادی در اروپا می خواهد به علوم و صنایع و اجتماعات و هنرها یک هارمونی و هماهنگی بدهد. طبیعی است که این فکر نیز مانند سایر آثار تمدن اروپایی به ایران نفوذ خواهد کرد ... اغلب دیده می شود که جوانان ما نه با ادبیات قدما و نه با یاوه گوییهای یک دسته متجدد نما می توانند عطش کنجکاو خود را تسکین دهند؛ و بنابراین، حیران و سرگردان می مانند. رل تاریخی مجله دنیا راهنمایی این جوانان به راه حقیقی تکامل است ... در مجله دنیا مقالات طویل و عریض راجع به فتح جوشقان، معاشقه یوسف و زلیخا، تحقیقات تازه در اطراف خانه ابولمظفر عبدالجبار، ناله های لامار تین، ترهات گوستاو لوبن، و گدابازیهای شعرای بیذوق و متملق و غیره به هیچ وجه دیده نخواهد شد. صفحات دنیا میدان جنگهای قلمی دستجات حیدری و نعمتی، که با هم خرده حسابهایی دارند، نیست. بالاخره مجله دنیا برای یک مشت بیکاره، که دو غزل از حافظ حفظ کرده آن را به اسم معلومات گنجینه ناندانی خود کرده اند، نیست ... ما مجله دنیا را برای دیگران، یعنی برای آنهایی که می دانند تمدن بشر امروز مافوق این فلاکتهاست، می نویسیم ...

برگرفته از " از نیما تا روزگار ما" تألیف یحیی آرین پور. تهران: انتشارات زوار، 1374.

